

U podatnika tego zaszły nadzwyczajne okoliczności osłabiające jego zdolność płatniczą, wobec poniesienia przez niego wydatku w kwocie 100.000 zł w związku z długotrwałą chorobą.

Władza podatkowa może na wniosek podatnika zmniejszyć należny podatek o kwotę X, przypadającą stosunkowo na poniesiony nadzwyczajny wydatek; X oblicza się według następującego wzoru:

$$420.000 \text{ zł} : 100.000 \text{ zł} = 77.700 : X; = 18.500 \text{ zł.}$$

2. Przepisy art. 23 dekretu mają zastosowanie również przy obliczaniu zaliczek na podatek.

Do art. 24.

§ 59. 1. Na równi z „nieżonatym“ i „niezamężną“, traktuje się wdowców i wdowy oraz osoby, które uzyskały rozwód.

2. Wiek ponad 21 lat rozumie się w pierwszym dniu roku podatkowego.

3. Okres lat dwóch liczy się od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym podatnik zawarł związek małżeński.

4. Dla zastosowania zwyczajki z art. 24 dekretu decydujący jest stan rodzinny w ostatnim dniu roku podatkowego; przy obliczaniu zaliczek na podatek i przedpłat na poczet tych zaliczek decydujący jest stan rodzinny w ostatnim dniu miesiąca ubiegłego.

5. Zwyczajkę stosuje się do podatku obliczonego po zastosowaniu przepisów art. 19 ust. 8, 9 i 10.

Do art. 24 ust. 3.

§ 60. 1. Przykład:

Podatnik, który zgodnie z art. 24 dekretu powinien opłacać podatek podwyższony o 20%, osiągnął ze źródła przychodów należącego do czwartej grupy dochód w kwocie 5.000.000 zł.

Od dochodu tego należy się podatek według skali z art. 19 ust. 1 (48%) 2.400.000 zł
i według skali z art. 21 (14%) 700.000 „

razem 3.100.000 zł

Gdyby do tej kwoty podatku zastosować zwyczajkę 20% z art. 24 tj. o 620.000 zł, łączna suma podatku przekroczyłaby 65% ogólnego dochodu tj. (65% od 5.000.000 zł) 3.250.000 zł. Zwyczajkę zatem z art. 24 należy wymierzyć w wysokości różnicy pomiędzy kwotą 3.250.000 zł a sumą 3.100.000 zł, czyli w kwocie 150.000 zł

podatek dochodowy ze zwyczajką wyniesie 3.250.000 zł.
zatem

2. Jeżeli do dochodu ogólnego doliczone zostały w myśl art. 8 ust. 4 przychody podlegające podatkowi od wynagrodzeń, zwyczajkę należy wymierzyć w takiej wysokości, aby suma podatku od dochodów częściowych i od dochodu ogólnego po zastosowaniu zwyczajki nie przekroczyła łącznie z potrąconym podatkiem od wynagrodzeń 65% dochodu ogólnego.

Do art. 25.

§ 61. Spółdzielnie wymienione w art. 25 ust. 1 pkt 2 i 3 podlegają opodatkowaniu według przepisów działu III rozdział I, poczynając od miesiąca, w którym właściwa centrala spółdzielni wydała oświadczenie o celowości.

Do art. 27.

§ 62. Przy obliczaniu podatku w myśl art. 27 mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 52.

§ 63. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r. z wyjątkiem przepisów §§ 41—51, które wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po ogłoszeniu.

2. Z dniem 1 stycznia 1949 r. traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 marca 1947 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 136).

3. Z dniem wejścia w życie przepisów §§ 41—51 tracą moc obowiązującą:

- 1) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1946 r. w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek dochodowy (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 50);
- 2) rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1947 r. w sprawie przedpłat na poczet zaliczek na podatek dochodowy od dochodu ze sprzedaży nieruchomości oraz z robót budowlanych (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 481) — o ile dotyczy przedpłat na poczet zaliczek na podatek dochodowy od dochodu ze sprzedaży nieruchomości.

4. Rozporządzenie wymienione w ust. 2 stosuje się jednak do podatku dochodowego przypadającego za lata podatkowe do 1948 r. włącznie.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski

106

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lutego 1949 r.

o poberze podatku obrotowego i podatku dochodowego w formie ryczałtu.

Na podstawie art. 17 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) i art. 18 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27,

poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Podatkowi obrotowemu i podatkowi dochodowemu w formie ryczałtu podlegają świadczenia wykonywane osobiście bez obcej pomocy;

- 1) przez osoby, trudniące się handlem na targach, w halach targowych i tym podobnych miejscach sprzedaży oraz na ulicach, placach i podwórzach bez posiadania w tym celu stałych miejsc sprzedaży;
- 2) przez osoby trudniące się handlem obnośnym i domokrażnym;
- 3) przez osoby trudniące się handlem wymienionym w pkt 1 rozwoźnie, tj. z wozów, wózków, łodzi, rowerów itp.;
- 4) przez wędrownych lub ulicznych portrecistów i fotografów;
- 5) przez osoby trudniące się furmaństwem;
- 6) przez osoby trudniące się zbiorem i dostawą odpadków użytkowych do Zbiornic Centrali Odpadków Użytkowych (§ 6 ust. 1 i 2).

2. Nie podlegają podatkowi w formie ryczałtu świadczenia wykonywane przez podatników prowadzących księgi handlowe lub uproszczone.

3. Za stałe miejsce sprzedaży w rozumieniu ust. 1 pkt 1 uważa się jedno lub kilka zamkniętych lub otwartych pomieszczeń, jak stragany, budki, stoiska itp., jeżeli pozostają stale na tym samym miejscu.

§ 2. Podatkowi w formie ryczałtu nie podlega dostawa do mieszkań spożywcóm produktów spożywczych, wykonywana osobiście bez obcej pomocy i bez używania własnych lub wynajętych środków lokomocji (wozów, wózków itp.), oraz uliczna sprzedaż gazet.

§ 3. 1. Zryczałtowany podatek obrotowy i dochowy łącznie wynosi:

- 1) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 — 100 złotych dziennie;
- 2) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 2 — 60 złotych dziennie;
- 3) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 3:
 - a) przy handlu z wozu — 200 złotych dziennie,
 - b) w innych przypadkach — 120 złotych dziennie,
- 4) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 4 — 150 złotych dziennie;
- 5) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 5:
 - a) od wozu jednokonnego — 200 złotych dziennie,
 - b) od wozu parokonnego — 220 złotych dziennie;
- 6) od osób wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 6 — 5% każdorazowo wypłacanej sumy na poczet lub z tytułu należności za wykonane świadczenia.

2. Stawki określone w ust. 1 pkt 1 — 5 obniża się:
 - o 5% przy wpłaceniu podatku z góry za tydzień,
 - o 10% przy wpłaceniu podatku z góry za miesiąc,
 - o 20% przy wpłaceniu podatku z góry za kwartał.

Przy wpłaceniu podatku z góry, za tydzień — uważa się 6 kolejno następujących dni roboczych, za miesiąc — 25 dni roboczych, za kwartał — 75 dni roboczych.

3. Określone w ust. 1 i 2 stawki zryczałtowanego podatku obejmują również opłatę za kartę rejestracyjną.

§ 4. 1. Zryczałtowany podatek w wysokości określonej w § 3 ust. 1 pkt 1 — 5 pobiera się za każdy dzień, w którym są wykonywane świadczenia podlegające podatkowi.

2. Obowiązek opłacania podatku powstaje z dniem rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi.

3. Obowiązek opłacania podatku ustaje z dniem zaniechania wykonywania świadczeń podlegających zryczałtowanemu podatkowi.

§ 5. 1. Zryczałtowany podatek od osób wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 — 5 płatny jest codziennie lub z góry za tydzień, miesiąc albo kwartał w najbliższym od miejsca wykonywania świadczeń urzędzie skarbowym lub do rąk upoważnionego pracownika urzędu skarbowego za pokwitowaniem.

2. Na żądanie podatnika pracownik, upoważniony do pobierania podatku, ma obowiązek okazać legitymację służbową oraz upoważnienie urzędu skarbowego do pobierania podatku.

3. Od zaległości w podatku od osób wymienionych w ust. 1 nie pobiera się dodatku za zwłokę.

§ 6. 1. Do obliczania i poboru zryczałtowanego podatku od osób określonych w § 1 ust. 1 pkt 6 obowiązana jest Centrala Odpadków Użytkowych, jej oddziały i zbiornice — jako płatnicy — przy każdej wypłacie z tytułu lub na poczet należności za dostarczone odpadki użytkowe.

2. Za zbiornice, o których mowa w ust. 1, uważa się zbiornice odpadków użytkowych działające na rzecz Centrali Odpadków Użytkowych, choćby nawet nie były z nią związane organizacyjnie.

3. Pobrane kwoty zryczałtowanego podatku obowiązani są płatnicy określić w ust. 1 wpłacić do właściwej według miejsca położenia zbiornicy władzy podatkowej w terminach następujących: kwoty pobrane w czasie od 1 do 10 każdego miesiąca — do dnia 15 danego miesiąca, pobrane w czasie od 11 do 20 — do dnia 25 danego miesiąca, pobrane w czasie od 21 do końca miesiąca — do dnia 5 miesiąca następnego.

4. Płatnicy mają obowiązek prowadzenia ewidencji pobranych z tego tytułu kwot oraz składania właściwym władzom podatkowym przy wpłaceniu tych kwot wykazów wskazujących osobę podatnika oraz podstawę obliczenia i wysokość pobranego podatku.

§ 7. 1. Wpłacanie zryczałtowanego podatku na podstawie niniejszego rozporządzenia nie zwalnia podatników od obowiązku podatkowego w podatku obrotowym i podatku dochodowym, jeśli idzie o wykonywanie innych świadczeń aniżeli określone w § 1 oraz o dochody z pozostałych posiadanych przez podatnika źródeł przychodów.

2. Podatnicy wykonujący świadczenia określone w § 1 ust. 1 pkt 1 — 5 mogą być pociągnięci do opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego urzędu skarbowego za cały rok podatkowy, w którym decyzja została wydana i podatnikowi doręczona. Pociągnięcie do obowiązku opłacania podatku obrotowego na zasadach ogólnych powoduje obowiązek uiszczenia opłaty za właściwą kartę rejestracyjną w ciągu dni trzech, licząc od dnia doręczenia decyzji. Kwoty wpłacone za dany rok podatkowy tytułem zryczałtowanego podatku zalicza się na podatek dochodowy za dany rok, pozostałą zaś resztę — na podatek obrotowy za ten rok.

3. Pociągnięcie do obowiązku opłacania podatku obrotowego na zasadach ogólnych powoduje z mocy samego prawa również pociągnięcie do obowiązku podatkowego w podatku dochodowym na zasadach ogólnych. Jeżeli właściwe dla wymiaru podatku obrotowego i podatku dochodowego są różne urzędy skarbowe,

urząd skarbowy, który wydał decyzję o pociągnięciu podatnika do obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych, powinien odpis wydanej decyzji przesłać urzędowi skarbowemu właściwemu dla spraw podatku dochodowego.

§ 8. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 lutego 1947 r. o poborze podatku obrotowego w formie ryczałtu (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 112).

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

107

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBUR

z dnia 19 lutego 1949 r.

o przedpłatach na poczet zaliczek na podatek obrotowy i dochodowy podatników wykonujących roboty budowlane oraz inne prace związane z robotami budowlanymi.

Na podstawie art. 13 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413), art. 17 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) oraz art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy podatku obrotowego i podatku dochodowego wykonujący umowy o roboty budowlane lub inne prace związane z robotami budowlanymi albo sporządzający plany budowlane na rzecz:

- a) władz i urzędów państwowych i samorządowych, przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, przedsiębiorstw państwowo-spółdzielczych, przedsiębiorstw i majątków pozostających pod zarządkiem państwowym lub samorządowym oraz przedsiębiorstw o kapitale mieszanym: państwowym, spółdzielczym i związków samorządu terytorialnego,
- b) związków i instytucji publiczno-prawnych, organizacji samorządu gospodarczego, związków zawodowych, stowarzyszeń wyższej użyteczności oraz fundacji,
- c) instytucji publicznych i zrzeszeń, które korzystają z gwarancji, kredytów lub subwencji państwowych,
- d) Centralnego Związku Spółdzielczego, central spółdzielni oraz central spółdzielczo-państwowych

obowiązani są do przedpłat na poczet zaliczek na podatek obrotowy i podatek dochodowy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy podatników podlegających obowiązkowi podatkowemu w podatku dochodowym według przepisów działu III rozdział II dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym oraz central spółdzielni i central spółdzielczo-państwowych, które obok innej działalności wykonują również świadczenia określone w ust. 1.

3. Za roboty budowlane i inne prace związane z robotami budowlanymi uważa się roboty: ziemne, rozbiórkowe, betonowe i żelbetonowe, murarskie i tynkarskie, kamieniarskie, zduńskie, dekarskie i blacharskie, posadzkarskie, sztukatorskie, szklarskie, malarskie i tapeciarskie, ślusarskie, kowalskie i konstrukcji stalowych, wykonywania wewnątrz, ciesielskie, stolarskie, instalacji wodno-kanalizacyjnych, centralnego ogrze-

wania i przewietrzania, urządzeń sanitarnych, gazowych i elektrotechnicznych.

§ 2. Podstawę obliczenia przedpłaty stanowi suma każdorazowo wypłacana podatnikom określonym w § 1 z tytułu lub na poczet należności wynikającej z umowy o świadczenia przewidziane w tym paragrafie.

§ 3. 1. Wysokość przedpłaty wynosi:

- 1) 20% podstawy obliczenia przedpłaty określonej w § 2 — dla wykonujących dokumentację techniczną dla projektowanych obiektów budowlanych;
- 2) 10% podstawy obliczenia przedpłaty określonej w § 2 dla osób wymienionych w pkt 1 pod warunkiem przedłożenia zaświadczenia Ministra Odbudowy lub upoważnionych przez niego władz stwierdzającego, że:
 - a) dokumentacja techniczna została zarejestrowana w przedsiębiorstwie państwowym powołanym między innymi do opracowywania dokumentacji technicznej, potrzebnej do wykonania budowy,
 - b) nie może być przejęta przez określone wyżej pod lit. a) przedsiębiorstwa państwowe,
 - c) wykonywana jest dla Państwowego Planu Inwestycyjnego;
- 3) 6% podstawy obliczenia przedpłaty określonej w § 2 — dla podatników podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym według przepisów działu III rozdział I dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym;
- 4) 8% podstawy obliczenia przedpłaty określonej w § 2 — dla pozostałych podatników, obowiązanych do przedpłat.

2. Kwotę przedpłaty zaokrągla się do pełnego dziesiętka złotych w dół.

§ 4. Do obliczania i pobierania przedpłat na poczet zaliczek na podatek obrotowy i podatek dochodowy obowiązani są, jako płatnicy, zleceniodawcy wymienieni w § 1 ust. 1 lit. a) — d), przy każdorazowej wypłacie z tytułu lub na poczet należności wynikającej z umowy o świadczenia przewidziane w § 1.

§ 5. 1. Pobrane przedpłaty obowiązani są płatnicy wpłacić do właściwej dla podatnika w sprawach podatku obrotowego władzy podatkowej w terminach następujących: przedpłaty pobrane w czasie od 1 do 10 każdego miesiąca — do dnia 15 danego miesiąca, pobrane w czasie od 11 do 20 — do dnia 25 danego miesiąca, pobrane w czasie od 21 do końca miesiąca — do dnia 5 miesiąca następnego.